

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

21. Το καθοδηγητικό κείμενο (21. Peṭakopadesapāṭi)

6. Το επίπεδο της συλλογής του νοήματος των ομιλιών
(6. Suttatthasamuccayabhūmi)

[Pe 6, PTS 112-140]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

21. Το καθοδηγητικό κείμενο

6. Το επίπεδο της συλλογής του νοήματος των ομιλιών

60. Η Διδαχή των Βουδών, των Ευλογημένων, περιλαμβάνεται σε τριπλή ταξινόμηση: στα συναθροίσματα, στα στοιχεία και στις αισθητήριες βάσεις. Εκεί τα πέντε συναθροίσματα είναι το συνάθροισμα του υλικού σώματος μέχρι το συνάθροισμα της συνείδησης. Οι δέκα υλικές αισθητήριες βάσεις είναι το μάτι και οι υλικές μορφές μέχρι το σώμα και τα απτά αντικείμενα· αυτό είναι το συνάθροισμα του υλικού σώματος. Εκεί οι έξι κατηγορίες αισθήματος είναι το συνάθροισμα του αισθήματος: το αίσθημα γεννημένο από την οφθαλμική επαφή μέχρι το αίσθημα γεννημένο από νοητική επαφή· αυτό είναι το συνάθροισμα του αισθήματος. Εκεί οι έξι κατηγορίες αντίληψης είναι το συνάθροισμα της αντίληψης: η αντίληψη της υλικής μορφής μέχρι η αντίληψη των νοητικών φαινομένων - αυτές οι έξι κατηγορίες αντίληψης· αυτό είναι το συνάθροισμα της αντίληψης. Εκεί οι έξι κατηγορίες βούλησης είναι το συνάθροισμα των νοητικών δραστηριοτήτων: η πρόθεση για την υλική μορφή μέχρι η πρόθεση για τα νοητικά φαινόμενα - αυτές οι έξι κατηγορίες βούλησης· αυτό είναι το συνάθροισμα των νοητικών δραστηριοτήτων. Εκεί οι έξι κατηγορίες συνείδησης είναι το συνάθροισμα της συνείδησης: η οφθαλμική συνείδηση μέχρι η νοητική συνείδηση - αυτές οι έξι κατηγορίες συνείδησης· αυτό είναι το συνάθροισμα της συνείδησης. Αυτά είναι τα πέντε συναθροίσματα.

Ποια είναι η πλήρης κατανόησή τους; Παροδικό, υπαρξιακός πόνος, αντίληψη, μη-εαυτός - αυτή είναι η πλήρης κατανόησή τους. Εκεί ποιο είναι το νόημα του συναθροίσματος; Το νόημα του συνόλου είναι το νόημα του συναθροίσματος, το νόημα του σωρού είναι το νόημα του συναθροίσματος, το νόημα της μάζας είναι το νόημα του συναθροίσματος. Αυτό όπως η μάζα υλικού, η μάζα δάσους, η μάζα ξύλου, η μάζα φωτιάς, η μάζα νερού, η μάζα αέρα - έτσι στα συναθροίσματα είναι η συμπερίληψη όλων· έτσι είναι το νόημα του συναθροίσματος.

Εκεί τα δεκαοκτώ στοιχεία είναι: στοιχείο του ματιού, υλικό στοιχείο, στοιχείο της οφθαλμικής συνείδησης... κ.λπ... στοιχείο του νου, στοιχείο των φαινομένων, στοιχείο της νοητικής συνείδησης. Αυτά είναι τα δεκαοκτώ στοιχεία. Η πλήρης κατανόησή τους είναι: παροδικό, υπαρξιακός πόνος, αντίληψη, μη-εαυτός - αυτή είναι η πλήρης κατανόησή τους. Εκεί ποιο είναι το νόημα του στοιχείου; Λέγεται ότι το νόημα του μέρους είναι το νόημα του στοιχείου. Μέρος σημαίνει ότι το μάτι, όχι η ευαίσθητη ύλη, είναι το στοιχείο του ματιού. Έτσι στα πέντε στοιχεία, επίσης το νόημα της διάκρισης από το πάθος είναι το νόημα του στοιχείου. Διότι το στοιχείο του ματιού είναι διακριτό. Έτσι στα πέντε, επίσης λέγεται ότι το νόημα του στοιχείου είναι με την έννοια της απόλυτης φύσης. Αυτό όπως, από τη φύση αυτός ο άνθρωπος είναι χολερικός, φλεγματικός, ανεμικός, συνδυαστικός - έτσι το φυσικό στοιχείο του ματιού είναι αγαπητό στους δέκα και σε όλες τις ικανότητες... κ.λπ... το νόημα της ανομοιότητας είναι το νόημα του στοιχείου.

Εκεί ποιες είναι οι δώδεκα αισθητήριες βάσεις; Έξι εσωτερικές και έξι εξωτερικές. Η αισθητήρια βάση του ματιού μέχρι η αισθητήρια βάση του νου είναι εσωτερικό· η αισθητηριακή βάση της ορατής μορφής μέχρι η αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων είναι εξωτερικό. Αυτές είναι οι δώδεκα αισθητήριες βάσεις. Ποια είναι η πλήρης κατανόησή τους; Παροδικό, υπαρξιακός πόνος, αντίληψη, μη-εαυτός - αυτή είναι η πλήρης κατανόησή τους. Επιπλέον, η πλήρης κατανόηση είναι διπλή: η πλήρης κατανόηση μέσω γνώσης και η πλήρης κατανόηση μέσω εγκατάλειψης. Εκεί η πλήρης κατανόηση μέσω γνώσης ονομάζεται: παροδικό, υπαρξιακός πόνος, αντίληψη, μη-εαυτός - αυτή είναι η πλήρης κατανόηση μέσω γνώσης. Η πλήρης κατανόηση μέσω εγκατάλειψης όμως είναι η εγκατάλειψη της θέλησης και του πάθους - αυτή είναι η πλήρης κατανόηση μέσω εγκατάλειψης. Εκεί ποιο είναι το νόημα της αισθητήριας βάσης; Λέγεται ότι το νόημα του τρόπου είναι το νόημα της αισθητήριας βάσης. Όπως το χρυσωρυχείο, το ορυχείο κακού χρώματος, όπως με αυτούς τους δύο τρόπους εκείνες οι αγελάδες σηκώνονται. Έτσι με αυτούς η συνείδηση και οι νοητικοί παράγοντες σηκώνονται ως αγελάδες - οι πράξεις, οι νοητικές μολύνσεις και τα φαινόμενα υποκείμενα στην οδύνη. Επίσης λέγεται ότι το νόημα της παροχής εισοδήματος είναι το νόημα της αισθητήριας βάσης. Όπως για τον βασιλιά από τις παροχές εισοδήματος προκύπτει εισόδημα, έτσι το νόημα της παροχής εισοδήματος είναι το νόημα της αισθητήριας βάσης.

61. Τέσσερις ευγενείς αλήθειες: ο υπαρξιακός πόνος, η προέλευση, η παύση και η οδός. Ο υπαρξιακός πόνος, όπως συνοπτικά, είναι η διδασκαλία και ο νους· η προέλευση, συνοπτικά, είναι η άγνοια και η επιθυμία· η παύση, συνοπτικά, είναι η αληθινή γνώση και η απελευθέρωση· η οδός, συνοπτικά, είναι η νοητική ηρεμία και η διόραση.

Εκεί ποιες είναι οι τριάντα επτά ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση; Οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης μέχρι την ευγενή οκταμελή οδό· έτσι αυτές είναι οι τριάντα επτά ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση. Όσες ιδιότητες οδηγούν στο Νιμπάνα των Βουδών, των Ευλογημένων, των Ατομικά Φωτισμένων και των μαθητών του παρελθόντος, του μέλλοντος και του παρόντος, αυτή είναι η οδός, οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης. Ποιοι τέσσερις; Εδώ ένας μοναχός διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, η ορθή επίμονη προσπάθεια... κ.λπ... η βάση πνευματικής δύναμης... κ.λπ... οι ικανότητες... κ.λπ... οι δυνάμεις... κ.λπ... εκεί ποιο είναι το νόημα της ικανότητας; Το νόημα του Ίντρα είναι το νόημα της ικανότητας, το νόημα της κυριαρχίας είναι το νόημα της ικανότητας, το νόημα της πεποίθησης είναι το νόημα της ικανότητας, το νόημα της λειτουργίας που δεν είναι κοινή με κάποιον είναι το νόημα της ικανότητας· το νόημα του μη περιορισμού είναι το νόημα της δύναμης, το νόημα της ισχύος είναι το νόημα της δύναμης, το νόημα του παράγωγου είναι το νόημα της δύναμης, το νόημα της υποστήριξης είναι το νόημα της δύναμης.

Εκεί ποιοι είναι οι επτά παράγοντες της φώτισης; Ο παράγοντας φώτισης της μνήμης μέχρι τον παράγοντα φώτισης της αταραξίας. Εκεί ποια είναι η οκταμελής οδός; Η ορθή άποψη μέχρι την ορθή αυτοσυγκέντρωση. Εκεί η οκταμελής οδός είναι συνάθροισμα: το συνάθροισμα της ηθικής και το συνάθροισμα της αυτοσυγκέντρωσης και το συνάθροισμα της σοφίας. Εκεί και η ορθή ομιλία και η ορθή πράξη και ο ορθός βιοπορισμός, αυτό είναι το συνάθροισμα της ηθικής. Και η ορθή μνήμη και η ορθή προσπάθεια και η ορθή αυτοσυγκέντρωση, αυτό είναι το

συνάθροισμα της αυτοσυγκέντρωσης. Και ο ορθός λογισμός και η ορθή άποψη, αυτό είναι το συνάθροισμα της σοφίας. Έτσι αυτές είναι οι τρεις εξασκήσεις. Έτσι με τρεις τρόπους δέκα όροι... κ.λπ...

Εκεί ο ασκούμενος στον διαλογισμό εδραιωμένος στο συνάθροισμα της ηθικής δεν προσκολλάται στο φαύλο μίσος, καταργεί την υπολανθάνουσα τάση για μίσος, αφαιρεί το αγκάθι του μίσους, κατανοεί πλήρως το δυσάρεστο αίσθημα, υπερβαίνει το ηδονικό στοιχείο. Εδραιωμένος στο συνάθροισμα της αυτοσυγκέντρωσης δεν προσκολλάται στη φαύλη απληστία, καταργεί την υπολανθάνουσα τάση για λαγνεία, αφαιρεί το αγκάθι της απληστίας, κατανοεί πλήρως το ευχάριστο αίσθημα, υπερβαίνει το υλικό στοιχείο. Εδραιωμένος στο συνάθροισμα της σοφίας δεν προσκολλάται στη φαύλη αυταπάτη, καταργεί την υπολανθάνουσα τάση για άγνοια, αφαιρεί το αγκάθι της αυταπάτης και το αγκάθι της λανθασμένης άποψης, κατανοεί πλήρως το ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα, υπερβαίνει το στοιχείο της άυλης σφαίρας. Έτσι με τα τρία συναθροίσματα δεν προσκολλάται στις τρεις φαύλες ρίζες, αφαιρεί τα τέσσερα αγκάθια, κατανοεί πλήρως τα τρία αισθήματα, υπερβαίνει τα τρία επίπεδα ύπαρξης.

62. Εκεί ποια είναι η άγνοια; Η αγνωσία στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες, αναλυτικά όπως αυτό πρέπει να γίνει στα ζητήματα της σύγχυσης. Εκεί τι είναι η συνείδηση; Οι έξι κατηγορίες συνείδησης, το αίσθημα, η αντίληψη, η βούληση, η επαφή, η προσοχή, αυτή είναι η νοητικότητα. Εκεί τι είναι η ύλη; Αυτό που αποτελείται από τα τέσσερα πρωταρχικά υλικά στοιχεία, ο προσδιορισμός της παράγωγης υλικότητας των τεσσάρων πρωταρχικών υλικών στοιχείων. Έτσι η προηγούμενη νοητικότητα και αυτή η υλικότητα, και τα δύο αυτά ονομάζονται νοητικότητα και υλικότητα. Εκεί οι έξι αισθητήριες βάσεις είναι οι έξι εσωτερικές αισθητήριες βάσεις, η εσωτερική αισθητήρια βάση του ματιού μέχρι η εσωτερική αισθητήρια βάση του νου. Επαφή είναι οι έξι κατηγορίες επαφής, η οφθαλμική επαφή μέχρι η νοητική επαφή, αυτή είναι η επαφή. Οι έξι κατηγορίες αισθήματος είναι το αίσθημα. Επιθυμία είναι οι έξι κατηγορίες επιθυμίας, αυτή είναι η επιθυμία. Προσκόλληση είναι οι τέσσερις προσκολλήσεις: προσκόλληση στις ηδονικές ευχαριστήσεις, προσκόλληση στις απόψεις, αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες, προσκόλληση στη διδαχή για μόνιμο εαυτό, αυτή είναι η προσκόλληση. Ύπαρξη είναι τα τρία είδη ύπαρξης: ηδονική ύπαρξη, λεπτοφυής υλική ύπαρξη, άυλη ύπαρξη. Εκεί ποια είναι η γέννηση; Η πρώτη έγερση των συναθροισμάτων, η πρώτη των στοιχείων, η πρώτη των αισθητήριων βάσεων, η γέννηση, η γέννα, η σύλληψη, η επαναγέννηση, η εμφάνιση των συναθροισμάτων, αυτή είναι η γέννηση. Εκεί ποιο είναι το γήρας; Γήρας ονομάζεται αυτό το σπάσιμο των δοντιών, το γκριζάρισμα των μαλλιών, η ρυτίδωση του δέρματος, η απομόνωση, η αποχρωμάτιση των τεσσάρων πρωταρχικών υλικών στοιχείων, η κατάρρευση, αυτό είναι το γήρας, η φθορά, η παρακμή, η μείωση της διάρκειας ζωής, η συρρίκνωση, η αποσύνθεση των ικανοτήτων, η εχθρότητα, η ωρίμανση, αυτό είναι το γήρας. Εκεί ποιος είναι ο θάνατος; Θάνατος ονομάζεται ο αποθαμός εκείνων των διαφόρων όντων σε εκείνες τις διάφορες τάξεις όντων, η αποθαμή, ο θάνατος, η λήξη του χρόνου, η διάλυση των διογκωμένων, η κατάρρευση του σώματος, το σταμάτημα της ζωτικής ικανότητας, αυτός είναι ο θάνατος. Έτσι το προηγούμενο γήρας και αυτός ο θάνατος, και τα δύο αυτά είναι γήρας και θάνατος.

Εκεί το σκοτάδι και η ομίχλη, η άγνοια με χαρακτηριστικό τη μη κατανόηση όπως πραγματικά είναι, είναι η εγγύτατη αιτία των δραστηριοτήτων. Οι δραστηριότητες έχουν ως χαρακτηριστικό τη νοητική διαμόρφωση, με εκδήλωση την παραγωγή και τη βλάστηση της επαναγέννησης. Αυτές είναι η εγγύτατη αιτία της συνείδησης. Η συνείδηση έχει ως χαρακτηριστικό τη βάση με έκφραση· αυτή είναι η εγγύτατη αιτία της νοητικότητας και υλικότητας. Η νοητικότητα και υλικότητα έχει ως χαρακτηριστικό τις πολλαπλές εξαρτήσεις· αυτή είναι η εγγύτατη αιτία των έξι αισθητήριων βάσεων. Οι έξι αισθητήριες βάσεις έχουν ως χαρακτηριστικό τον καθορισμό των ικανοτήτων· αυτές είναι η εγγύτατη αιτία της επαφής. Η επαφή έχει ως χαρακτηριστικό τη σύγκλιση· αυτή είναι η εγγύτατη αιτία του αισθήματος. Το αίσθημα έχει ως χαρακτηριστικό τη βίωση· αυτό είναι η εγγύτατη αιτία της επιθυμίας. Η επιθυμία έχει ως χαρακτηριστικό την αγκίστρωση· αυτή είναι η εγγύτατη αιτία της προσκόλλησης. Η προσκόλληση έχει ως χαρακτηριστικό το δράξιμο και την αποτυχία· αυτή είναι η εγγύτατη αιτία του γίνεσθαι. Το γίνεσθαι έχει ως χαρακτηριστικό τη διασπορά σε διάφορους προορισμούς· αυτό είναι η εγγύτατη αιτία της γέννησης. Η γέννηση έχει ως χαρακτηριστικό την εμφάνιση των συναθροισμάτων· αυτή είναι η εγγύτατη αιτία του γήρατος. Το γήρας έχει ως χαρακτηριστικό την προσέγγιση και την ωρίμανση· αυτό είναι η εγγύτατη αιτία του θανάτου. Ο θάνατος έχει ως χαρακτηριστικό την εξάντληση της διάρκειας ζωής και τη διακοπή της ζωής· αυτός είναι η εγγύτατη αιτία του υπαρξιακού πόνου. Ο υπαρξιακός πόνος έχει ως χαρακτηριστικό τη σωματική καταπίεση· αυτός είναι η εγγύτατη αιτία της δυσαρέσκειας. Η δυσαρέσκεια έχει ως χαρακτηριστικό τη νοητική καταπίεση· αυτή είναι η εγγύτατη αιτία της λύπης. Η λύπη έχει ως χαρακτηριστικό το θρηνείν· αυτή είναι η εγγύτατη αιτία του θρήνου. Ο θρήνος έχει ως χαρακτηριστικό τη λεκτική έκφραση· αυτός είναι η εγγύτατη αιτία του άγχους. Όποιες ταλαιπωρίες, αυτές είναι το άγχος.

Εννέα όροι όπου ολόκληρη η φαύλη πλευρά πηγαίνει στην ταξινόμηση και τη σύγκλιση. Ποιοι είναι οι εννέα όροι; Δύο θεμελιώδεις νοητικές μολύνσεις, τρεις φαύλες ρίζες, τέσσερις ψευδαισθήσεις. Εκεί οι δύο θεμελιώδεις νοητικές μολύνσεις είναι η άγνοια και η επιθυμία για ύπαρξη, οι τρεις φαύλες ρίζες είναι η απληστία, το μίσος και η αυταπάτη. Τέσσερις ψευδαισθήσεις - «μόνιμο στο παροδικό» είναι ψευδαίσθηση της αντίληψης, ψευδαίσθηση της σκέψης, ψευδαίσθηση της άποψης· «ευτυχία στη δυστυχία» είναι ψευδαίσθηση της αντίληψης, ψευδαίσθηση της σκέψης, ψευδαίσθηση της άποψης· «εαυτός στον μη-εαυτό» είναι ψευδαίσθηση της αντίληψης, ψευδαίσθηση της σκέψης, ψευδαίσθηση της άποψης· «ωραίο στο μη ελκυστικό» είναι ψευδαίσθηση της αντίληψης, ψευδαίσθηση της σκέψης, ψευδαίσθηση της άποψης.

63. Εκεί η άγνοια ονομάζεται η αγνωσία για τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες όπως πραγματικά είναι· αυτή είναι η άγνοια. Η επιθυμία για ύπαρξη ονομάζεται όποιο πάθος στα είδη ύπαρξης, έντονο πάθος, επιθυμία, μέθη, πόθος, απόλαυση, αγκίστρωση, μη-απάρνηση· αυτή είναι η επιθυμία για ύπαρξη.

Εκεί ποια είναι η απληστία ως φαύλη ρίζα;

Η απληστία ονομάζεται αυτή η απληστία για εκείνα τα διάφορα αντικείμενα άλλων, περιουσίες άλλων, θέσεις άλλων, πλούτη άλλων, κτήσεις άλλων - η απληστία, η λαχτάρα, η επιθυμία, η μέθη, ο πόθος, η απόλαυση, η αγκίστρωση, η μη-απάρνηση· αυτή είναι η απληστία ως φαύλη ρίζα. Τίνος είναι αυτή η ρίζα; Η απληστία είναι η

ρίζα της φάυλης σωματικής πράξης, λεκτικής πράξης και νοητικής πράξης που γεννιέται από την απληστία, και έτσι όπως είναι η ρίζα των καταστάσεων της συνείδησης και των νοητικών παραγόντων που σχετίζονται με αυτήν.

Εκεί ποιο είναι το μίσος ως φάυλη ρίζα;

Αυτή η μνησικακία προς τα όντα, η ανυπομονησία, η δυσαρέσκεια, ο θυμός, η μοχθηρία, η επιθυμία για βλάβη, η αποστροφή του νου· αυτό είναι το μίσος ως φάυλη ρίζα.

Τίνος είναι αυτή η ρίζα;

Είναι η ρίζα της σωματικής πράξης, λεκτικής πράξης και νοητικής πράξης που γεννιέται από το μίσος, και των καταστάσεων της συνείδησης και των νοητικών παραγόντων που σχετίζονται με αυτό.

Εκεί ποια είναι η αυταπάτη ως φάυλη ρίζα;

Ό,τι στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες είναι μη-πλήρης συνειδητοποίηση, μη-ορθή προσκόλληση, μη-διείσδυση, αυταπάτη, σύγχυση, πλήρης σύγχυση, πλήρης αποπροσανατολισμός, άγνοια, σκοτάδι, τύφλωση, παρεμπόδιση, νοητικό εμπόδιο, κάλυψη, συγκάλυψη, μη-πρόσβαση στις καλές νοητικές καταστάσεις· αυτή είναι η αυταπάτη ως φάυλη ρίζα.

Τίνος είναι αυτή η ρίζα;

Είναι η ρίζα της φάυλης σωματικής πράξης, λεκτικής πράξης και νοητικής πράξης που γεννιέται από την αυταπάτη, και των καταστάσεων της συνείδησης και των νοητικών παραγόντων που σχετίζονται με αυτήν.

Εκεί οι ψευδαισθήσεις πρέπει να γνωσθούν, το θέμα των ψευδαισθήσεων πρέπει να γνωσθεί. Όποια ψευδαίσθηση υπάρχει, αυτή πρέπει να γνωσθεί. Εκεί υπάρχει μία ψευδαίσθηση, τρεις ψευδαισθήσεις, τέσσερα θέματα ψευδαίσθησης. Ποια είναι η μία ψευδαίσθηση, με την οποία μέσω του αντίθετου πιάνει το διεστραμμένο;

«Μόνιμο στο παροδικό», «ευτυχία στη δυστυχία», «εαυτός στον μη-εαυτό», «ωραίο στο μη ελκυστικό»· αυτή είναι η μία ψευδαίσθηση.

Ποια είναι τα τέσσερα θέματα ψευδαίσθησης;

Σώμα, αίσθημα, συνείδηση και φαινόμενα. Αυτά είναι τα τέσσερα θέματα ψευδαίσθησης.

Ποιες είναι οι τρεις ψευδαισθήσεις;

Αντίληψη, συνείδηση και άποψη. Αυτές είναι οι τρεις ψευδαισθήσεις.

Εκεί σε ένα ευχάριστο θέμα, σε ένα αισθητηριακό θέμα ή στην αισθητήρια βάση του χρώματος, όποια προσκόλληση στο σημάδι, αυτή είναι η ψευδαίσθηση της αντίληψης. Εκεί όταν υπάρχει ζήτηση στο θέμα από αυτόν με διεστραμμένη σκέψη, αυτή είναι η ψευδαίσθηση της σκέψης. Εκεί σε αυτόν με διεστραμμένη σκέψη, σε εκείνη την ύλη «ωραίο στο μη ελκυστικό», όποια αποδοχή, προτίμηση, ουδετερότητα, απόφαση, άποψη, παράδειγμα, έρευνα· αυτή είναι η ψευδαίσθηση της άποψης. Εκεί με τη διάκριση του θέματος υπάρχουν δώδεκα ψευδαισθήσεις στα σώματα. Τρεις στο σώμα, τρεις στο αίσθημα, τρεις στη συνείδηση, τρεις στα φαινόμενα· τέσσερις

ψευδαισθήσεις της αντίληψης, τέσσερις ψευδαισθήσεις της σκέψης, τέσσερις ψευδαισθήσεις της άποψης· από την παραγωγή των αισθητήριων βάσεων, σε αυτόν που έχει οφθαλμική συνείδηση και αντίληψη, δώδεκα ψευδαισθήσεις στις υλικές μορφές μέχρι αυτόν που έχει νοητική αντίληψη, δώδεκα ψευδαισθήσεις στα φαινόμενα· έξι δωδεκάδες, τέσσερις ψευδαισθήσεις υπάρχουν. Λόγω της ποικιλομορφίας των αντικειμένων, πράγματι, των απεριόριστων αναρίθμητων όντων υπάρχουν απεριόριστες αναρίθμητες ψευδαισθήσεις ως προς την κατωτερότητα, την ανωτερότητα και τη μεσότητα.

64. Εκεί τα πέντε συναθροίσματα γίνονται τέσσερα θέματα της ατομικής ύπαρξης. Όποιο είναι το συνάθροισμα του υλικού σώματος, αυτό είναι το σώμα ως θέμα της ατομικής ύπαρξης. Όποιο είναι το συνάθροισμα του αισθήματος, αυτό είναι το αίσθημα ως θέμα της ατομικής ύπαρξης. Όποιο είναι το συνάθροισμα της αντίληψης και το συνάθροισμα των νοητικών δραστηριοτήτων, αυτά είναι τα νοητικά φαινόμενα ως θέμα της ατομικής ύπαρξης. Όποιο είναι το συνάθροισμα της συνείδησης, αυτό είναι η συνείδηση ως θέμα της ατομικής ύπαρξης. Έτσι τα πέντε συναθροίσματα είναι τέσσερα θέματα της ατομικής ύπαρξης. Εκεί στο σώμα υπάρχει η ψευδαίσθηση «ωραίο στο μη ελκυστικό». Έτσι στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... κ.λπ... και στα νοητικά φαινόμενα υπάρχει η ψευδαίσθηση του εαυτού. Εκεί για την εκρίζωση των τεσσάρων ψευδαισθήσεων ο Ευλογημένος διδάσκει και καθιστά γνωστές τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης· αυτός που διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα εκριζώνει την ψευδαίσθηση «ωραίο στο μη ελκυστικό»· έτσι στα αισθήματα, στη συνείδηση και στα νοητικά φαινόμενα πρέπει να γίνει.

Εκεί η άγνοια έχει ως χαρακτηριστικό το σκοτάδι και την ομίχλη, τη μη διείδυση· η ψευδαίσθηση είναι η εγγύτατη αιτία της. Η επιθυμία έχει ως χαρακτηριστικό την αγκίστρωση· αυτό που έχει αγαπητή φύση και ευχάριστη φύση είναι η εγγύτατη αιτία της. Η απληστία έχει ως χαρακτηριστικό την εξαπάτηση του τόπου διαμονής του εαυτού· η λήψη του μη δοσμένου είναι η εγγύτατη αιτία της. Εδώ το μίσος έχει ως χαρακτηριστικό την αντιδικία· ο φόνος έμβιων όντων είναι η εγγύτατη αιτία του. Η αυταπάτη έχει ως χαρακτηριστικό τη λανθασμένη πρακτική ως προς το θέμα· η λανθασμένη πρακτική είναι η εγγύτατη αιτία της. Η αντίληψη του μόνιμου έχει ως χαρακτηριστικό τη σύλληψη της μη καταστροφής των συνθηκοκρατημένων φαινομένων· όλες οι δραστηριότητες είναι η εγγύτατη αιτία της. Η αντίληψη της ευτυχίας έχει ως χαρακτηριστικό την προσέγγιση της επαφής με νοητικές διαφορές· η ταύτιση με το δικό μου είναι η εγγύτατη αιτία της. Η αντίληψη του εαυτού έχει ως χαρακτηριστικό την προσέγγιση στα φαινόμενα· η ταύτιση με το εγώ είναι η εγγύτατη αιτία της. Η αντίληψη του ωραίου έχει ως χαρακτηριστικό τη σύλληψη της ομορφιάς· η μη-αυτοσυγκράτηση των ικανοτήτων είναι η εγγύτατη αιτία της. Με αυτούς τους εννέα όρους που υποδείχθηκαν, ολόκληρη η φαύλη πλευρά έχει υποδειχθεί· και αυτή μπορεί να γνωσθεί από τον πολυμαθή, όχι από τον ολιγομαθή, από τον σοφό, όχι από αυτόν που στερείται σοφίας, από τον κατάλληλο, όχι από τον ακατάλληλο.

Εννέα καλοί όροι όπου ολόκληρη η καλή πλευρά πηγαίνει στην ταξινόμηση και τη σύγκλιση. Ποιοι είναι οι εννέα όροι; Η νοητική ηρεμία, η διόραση, η μη-απληστία, το μη-μίσος, η μη-αυταπάτη, η αντίληψη της παροδικότητας, η αντίληψη του υπαρξιακού πόνου, η αντίληψη του μη-εαυτού και η αντίληψη της ρυπαρότητας.

Εκεί ποια είναι η νοητική ηρεμία; Η ευστάθεια της συνείδησης, η παραμονή, η εδραίωση, η θέση, η θεμελίωση, η εφαρμογή, η αυτοσυγκέντρωση, η σταθεροποίηση, ο μη περισπασμός, η απουσία μεταμέλειας, ο κατευνασμός, η νοητική γαλήνη, η πλήρης εστίαση της συνείδησης· αυτή είναι η νοητική ηρεμία.

Εκεί ποια είναι η διόραση; Στα συναθροίσματα ή στα στοιχεία ή στις αισθητήριες βάσεις ή στη νοητικότητα και υλικότητα ή στις Εξαρτώμενες Γενέσεις ή στα εξαρτώμενα γεγεννημένα φαινόμενα ή στον υπαρξιακό πόνο ή στις προελεύσεις ή στην παύση ή στην οδό ή στα καλά-φάυλα φαινόμενα ή στα επιλήψιμα-ανεπίληπτα ή στα σκοτεινά-φωτεινά ή σε αυτά που πρέπει να ακολουθούνται-δεν πρέπει να ακολουθούνται, αυτή η διερεύνηση όπως πραγματικά είναι, η εκτεταμένη διερεύνηση, η έρευνα, η περαιτέρω έρευνα, η σύλληψη, η πλήρης σύλληψη, η περιεκτική σύλληψη, η εξοικείωση με τη συνείδηση, η κριτική εξέταση, η εξέταση, η γνώση, η αληθινή γνώση ή η όραση, η νοημοσύνη, η ανώτερη νοημοσύνη, η σοφία, η φωτεινότητα, το φως, η ακτινοβολία, η λάμψη, το σπαθί, το βέλος, ο παράγοντας φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων, η ορθή άποψη ως παράγοντας της οδού· αυτή είναι η διόραση. Γι' αυτό αυτή ονομάζεται διόραση ή επειδή αυτή είναι ποικίλη, γι' αυτό αυτή ονομάζεται διόραση. Και αυτή η διόραση ονομάζεται διπλά διόραση των φαινομένων· διπλά με αυτήν βλέπει το ωραίο και το μη ελκυστικό, το σκοτεινό και το φωτεινό, αυτό που πρέπει να ακολουθείται και αυτό που δεν πρέπει να ακολουθείται, την πράξη και το επακόλουθο, τον δεσμό και την απολύτρωση, τη συσσώρευση και την αποσυσώρευση, τη συμπεριφορά και την αποχή, τη μόλυνση και την κάθαρση· έτσι ονομάζεται διόραση. Ή το «βί» είναι πρόθημα και «βλέπει» είναι το νόημα, γι' αυτό ονομάζεται διόραση· αυτή είναι η διόραση.

65. Εκεί δύο αρρώστιες των όντων είναι η άγνοια και η επιθυμία για ύπαρξη· για την καταστροφή αυτών των δύο αρρώστιών δύο φάρμακα ειπώθηκαν από τον Ευλογημένο, η νοητική ηρεμία και η διόραση. Χρησιμοποιώντας αυτά τα δύο φάρμακα πραγματοποιεί δύο υγιείς καταστάσεις, την απελευθέρωση του νου μέσω της φθίσης της λαγνείας και την απελευθέρωση μέσω σοφίας μέσω της φθίσης της άγνοιας. Εκεί για την αρρώστια της επιθυμίας η νοητική ηρεμία είναι το φάρμακο, η απελευθέρωση του νου μέσω της φθίσης της λαγνείας είναι η υγεία. Για την αρρώστια της άγνοιας η διόραση είναι το φάρμακο, η απελευθέρωση μέσω σοφίας μέσω της φθίσης της άγνοιας είναι η υγεία. Διότι έτσι πράγματι ο Ευλογημένος είπε: «Δύο φαινόμενα πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά, η νοητικότητα και η υλικότητα· δύο φαινόμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν, η άγνοια και η επιθυμία για ύπαρξη· δύο φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν, η νοητική ηρεμία και η διόραση· δύο φαινόμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν, η αληθινή γνώση και η απελευθέρωση». Εκεί αναπτύσσοντας τη νοητική ηρεμία κατανοεί πλήρως την υλικότητα, κατανοώντας πλήρως την υλικότητα εγκαταλείπει την επιθυμία, εγκαταλείποντας την επιθυμία πραγματοποιεί την απελευθέρωση του νου μέσω της φθίσης της λαγνείας· αναπτύσσοντας τη διόραση κατανοεί πλήρως τη νοητικότητα, κατανοώντας πλήρως τη νοητικότητα εγκαταλείπει την άγνοια, εγκαταλείποντας την άγνοια πραγματοποιεί την απελευθέρωση μέσω σοφίας μέσω της φθίσης της άγνοιας. Όταν δύο φαινόμενα έχουν γίνει πλήρως κατανοητά από τον μοναχό, η νοητικότητα και η υλικότητα, τότε δύο φαινόμενα έχουν εγκαταλειφθεί από αυτόν, η άγνοια και η επιθυμία για ύπαρξη. Δύο φαινόμενα έχουν αναπτυχθεί, η νοητική ηρεμία και η διόραση· δύο φαινόμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν, η αληθινή γνώση και η απελευθέρωση. Σε αυτό το βαθμό ο μοναχός έχει ολοκληρώσει τη λειτουργία του.

Αυτό είναι το στοιχείο του Νιμπάνα με υπόλειμμα προσκόλλησης. Με την εξάντληση της ζωτικότητάς του, με την παύση της ζωτικής ικανότητας, αυτός ο υπαρξιακός πόνος καταπαύει και άλλος υπαρξιακός πόνος δεν εγείρεται. Εκεί όποια είναι η παύση αυτών των συναθροισμάτων, στοιχείων και αισθητήριων βάσεων, ο κατευνασμός, και η μη-σύλληψη άλλων συναθροισμάτων, στοιχείων και αισθητήριων βάσεων, η μη-εμφάνιση, αυτό είναι το στοιχείο του Νιμπάνα χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης.

Εκεί ποια είναι η μη-απληστία ως καλή ρίζα; Η μη-απληστία που έχει αυτή τη φύση, η μη-λαχτάρα, η κατάσταση του μη-λαχταρισμένου, η απουσία πόθου, η απουσία επιδίωξης, η απουσία αγάπης, η μη-αγκίστρωση. Αυτή η μη-απληστία είναι καλή ρίζα. Τίνος είναι αυτή η ρίζα; Είναι η ρίζα της καλής σωματικής πράξης, λεκτικής πράξης και νοητικής πράξης που γεννιέται από τη μη-απληστία, και των καταστάσεων της συνείδησης και των νοητικών παραγόντων που σχετίζονται με αυτήν. Ή η ευγενής οκταμελής οδός ονομάζεται καλή· αυτή είναι η ρίζα τριών παραγόντων της οδού. Ποιων τριών; Του ορθού λογισμού, της ορθής προσπάθειας και της ορθής αυτοσυγκέντρωσης, αυτών είναι η ρίζα· γι' αυτό ονομάζεται καλή ρίζα.

Εκεί ποιο είναι το μη-μίσος ως καλή ρίζα; Η απουσία βλάβης προς τα όντα ή τις δραστηριότητες, η απουσία αποστροφής, η απουσία παραπτώματος, ο μη θυμός, το μη-μίσος, η φιλικότητα, η φιλική διάθεση, η επιθυμία για το καλό, η επιθυμία για την ωφέλεια, η πεποίθηση του νου· αυτό το μη-μίσος είναι καλή ρίζα. Τίνος είναι αυτή η ρίζα; Είναι η ρίζα της καλής σωματικής πράξης, λεκτικής πράξης και νοητικής πράξης που γεννιέται από το μη-μίσος, και των καταστάσεων της συνείδησης και των νοητικών παραγόντων που σχετίζονται με αυτό. Ή είναι η ρίζα τριών παραγόντων της οδού. Ποια τρία; Της ορθής ομιλίας, της ορθής πράξης και του ορθού βιοπορισμού, αυτών των τριών παραγόντων της οδού είναι η ρίζα· γι' αυτό ονομάζεται καλή ρίζα.

Εκεί ποια είναι η μη αυταπάτη ως καλή ρίζα; Η γνώση και ενόραση όπως πραγματικά είναι στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες, η πλήρης συνειδητοποίηση, η ορθή πρόσβαση, η διεύθυνση, η μη αυταπάτη, η μη σύγχυση, η απουσία σύγχυσης, η λάμψη της αληθινής γνώσης, το φως, η απουσία εμποδίου για τις καλές νοητικές καταστάσεις των ασκούμενων· αυτή η μη αυταπάτη είναι καλή ρίζα. Τίνος είναι αυτή η ρίζα; Είναι η ρίζα της καλής σωματικής πράξης, λεκτικής πράξης και νοητικής πράξης που γεννιέται από τη μη αυταπάτη, και των καταστάσεων της συνείδησης και των νοητικών παραγόντων που σχετίζονται με αυτήν. Ή αυτή είναι η ρίζα δύο παραγόντων της οδού. Ποιων δύο; Της ορθής άποψης και της ορθής μνήμης, αυτών των δύο παραγόντων της οδού είναι η ρίζα· γι' αυτό ονομάζεται καλή ρίζα. Έτσι η οκταμελής οδός πρέπει να συνδεθεί με αυτές τις τρεις καλές ρίζες.

66. Εκεί ποια είναι η αντίληψη της παροδικότητας; «Όλες οι δραστηριότητες έχουν τη φύση της έγερσης και της παρακμής» - όποια αντίληψη, αντιληπτικότητα, καθορισμός, μάθηση, αυτή είναι η αντίληψη της παροδικότητας. Ποιο είναι το επακόλουθο αυτής; Όταν η αντίληψη της παροδικότητας έχει αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, η συνείδηση δεν ακολουθεί, δεν συνδέεται, δεν σταθεροποιείται στις οκτώ κοσμικές αντιξοότητες· εγκαθιδρύεται αταραξία ή αποστροφή· αυτό είναι το επακόλουθο αυτής.

Εκεί ποια είναι η αντίληψη του υπαρξιακού πόνου; «Όλες οι δραστηριότητες είναι ταλαιπωρία» - όποια αντίληψη, αντιληπτικότητα, καθορισμός, μάθηση, αυτή είναι η αντίληψη του υπαρξιακού πόνου. Ποιο είναι το επακόλουθο αυτής; Όταν η αντίληψη του υπαρξιακού πόνου έχει αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, η συνείδηση δεν ακολουθεί, δεν συνδέεται, δεν σταθεροποιείται στην τεμπελιά, στην αμέλεια και στην έκπληξη· εγκαθιδρύεται αταραξία ή αποστροφή· αυτό είναι το επακόλουθο αυτής.

Εκεί ποια είναι η αντίληψη του μη-εαυτού; «Σε όλα τα φαινόμενα υπάρχει μη-εαυτός» - όποια αντίληψη, αντιληπτικότητα, καθορισμός, μάθηση, αυτή είναι η αντίληψη του μη-εαυτού. Ποιο είναι το επακόλουθο αυτής; Όταν η αντίληψη του μη-εαυτού έχει αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, η ταύτιση με το εγώ δεν ακολουθεί τη συνείδηση, δεν συνδέεται· η ταύτιση με το δικό μου δεν σταθεροποιείται· εγκαθιδρύεται αταραξία ή αποστροφή· αυτό είναι το επακόλουθο αυτής.

Εκεί ποια είναι η αντίληψη της ρυπαρότητας; «Οι επτά δραστηριότητες είναι μη ελκυστικές» - όποια αντίληψη, αντιληπτικότητα, καθορισμός, μάθηση, αυτή είναι η αντίληψη της ρυπαρότητας. Ποιο είναι το επακόλουθο αυτής; Όταν η αντίληψη της ρυπαρότητας έχει αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, η συνείδηση δεν ακολουθεί, δεν συνδέεται, δεν σταθεροποιείται στο σημάδι της ομορφιάς· εγκαθιδρύεται αταραξία ή αποστροφή· αυτό είναι το επακόλουθο αυτής.

Εκεί η πλήρης κατανόηση των πέντε συναθροισμάτων διδάχθηκε από τον Ευλογημένο· εκεί η αντίληψη της ρυπαρότητας είναι για την πλήρη κατανόηση του συναθροίσματος του υλικού σώματος, η αντίληψη του υπαρξιακού πόνου είναι για την πλήρη κατανόηση του συναθροίσματος του αισθήματος, η αντίληψη του μη-εαυτού είναι για την πλήρη κατανόηση του συναθροίσματος της αντίληψης και του συναθροίσματος των νοητικών δραστηριοτήτων, η αντίληψη της παροδικότητας είναι για την πλήρη κατανόηση του συναθροίσματος της συνείδησης. Εκεί με τη νοητική ηρεμία εκριζώνει την επιθυμία, η διόραση εκριζώνει την άγνοια, με το μη-μίσος εκριζώνει το μίσος, με τη μη-αυταπάτη εκριζώνει την αυταπάτη, με την αντίληψη της παροδικότητας εκριζώνει την αντίληψη του μόνιμου, με την αντίληψη του υπαρξιακού πόνου εκριζώνει την αντίληψη της ευτυχίας, με την αντίληψη του μη-εαυτού εκριζώνει την αντίληψη του εαυτού, με την αντίληψη της ρυπαρότητας εκριζώνει την αντίληψη του ωραίου.

Η νοητική ηρεμία έχει ως χαρακτηριστικό τη συγκέντρωση του νοητικού περισπασμού· οι διαλογιστικές εκστάσεις είναι η εγγύτατη αιτία της. Η διόραση έχει ως χαρακτηριστικό τη διείδυση σε όλα τα φαινόμενα όπως πραγματικά είναι· όλα όσα χρειάζονται καθοδήγηση είναι η εγγύτατη αιτία της. Η μη-απληστία έχει ως χαρακτηριστικό τη συγκέντρωση του πόθου· η αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου είναι η εγγύτατη αιτία της. Το μη-μίσος έχει ως χαρακτηριστικό τη μη κακοβουλία· η αποχή από τον φόνο έμβιων όντων είναι η εγγύτατη αιτία του. Η μη-αυταπάτη έχει ως χαρακτηριστικό τη μη παρεμπόδιση ως προς το αντικείμενο· η ορθή πρακτική είναι η εγγύτατη αιτία της. Η αντίληψη της παροδικότητας έχει ως χαρακτηριστικό τη σύλληψη της καταστροφής των συνθηκοκρατημένων φαινομένων· η έγερση και η παρακμή είναι η εγγύτατη αιτία της. Η αντίληψη του υπαρξιακού πόνου έχει ως χαρακτηριστικό την αντιληπτικότητα της επαφής με νοητικές διαφθορές· το αίσθημα είναι η εγγύτατη αιτία της. Η αντίληψη του μη-εαυτού έχει ως χαρακτηριστικό τη μη προσέγγιση σε όλα τα φαινόμενα· η αντίληψη των φαινομένων είναι η εγγύτατη αιτία της. Η αντίληψη της ρυπαρότητας έχει ως χαρακτηριστικό τη

σύλληψη του μελανιασμένου, του πυώδους και του διογκωμένου· η αποστασιοποίηση είναι η εγγύτατη αιτία της. Όταν αυτοί οι εννέα όροι έχουν υποδειχθεί, ολόκληρη η καλή πλευρά έχει υποδειχθεί· και αυτή μπορεί να γνωσθεί από τον πολυμαθή, όχι από τον ολιγομαθή, από τον σοφό, όχι από αυτόν που στερείται σοφίας, από τον κατάλληλο, όχι από τον ακατάλληλο.

67. Εκεί, σε αυτόν που είναι αφοσιωμένος στην αντίληψη του μόνιμου, αποβάλλοντας τη συνείδηση ξανά και ξανά, χωρίς να ανασκοπεί τη μνήμη, η αντίληψη της παροδικότητας δεν εμφανίζεται· σε αυτόν που είναι αφοσιωμένος στην απόλαυση της ευτυχίας στα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής, χωρίς να ανασκοπεί την προκατάληψη της στάσης του σώματος, η αντίληψη του υπαρξιακού πόνου δεν εμφανίζεται· σε αυτόν που είναι αφοσιωμένος στον εαυτό στα συναθροίσματα, τα στοιχεία και τις αισθητήριες βάσεις, χωρίς να ανασκοπεί τη διάκριση των διαφόρων στοιχείων και των πολλών στοιχείων, η αντίληψη του μη-εαυτού δεν εμφανίζεται· σε αυτόν που ευχαριστείται στην ομορφιά και τη μορφή, και σε αυτόν που είναι αφοσιωμένος στο ωραίο στο σώμα, η συγκαλυμμένη αντίληψη της ρυπαρότητας δεν εμφανίζεται.

Η πίστη έχει ως χαρακτηριστικό την απουσία μεταμέλειας, η πεποίθηση είναι η εκδήλωσή της. Οι τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα είναι η εγγύτατη αιτία της. Διότι έτσι ειπώθηκε από τον Ευλογημένο: «Η ικανότητα της πίστης, μοναχοί, πού πρέπει να αντιληφθεί κανείς; Στους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα, στις καλές νοητικές καταστάσεις».

Η ικανότητα της ενεργητικότητας έχει ως χαρακτηριστικό τη μη απόρριψη της γενναιότητας, η έναρξη της ικανότητας της ενεργητικότητας είναι η εκδήλωσή της. Οι τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες που έχουν παρέλθει είναι η εγγύτατη αιτία της. Όπως ειπώθηκε από τον Ευλογημένο: «Η ικανότητα της ενεργητικότητας, μοναχοί, πού πρέπει να αντιληφθεί κανείς; Στις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες».

Η μνήμη έχει ως χαρακτηριστικό την ανάμνηση, η μη σύγχυση είναι η εκδήλωσή της. Οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης που έχουν παρέλθει είναι η εγγύτατη αιτία της. Όπως ειπώθηκε από τον Ευλογημένο: «Η ικανότητα της μνήμης, μοναχοί, πού πρέπει να αντιληφθεί κανείς; Στις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης».

Η αυτοσυγκέντρωση έχει ως χαρακτηριστικό την πλήρη εστίαση, ο μη περισπασμός είναι η εκδήλωσή της· οι τέσσερις γνώσεις είναι η εγγύτατη αιτία της. Όπως ειπώθηκε από τον Ευλογημένο: «Η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, μοναχοί, πού πρέπει να αντιληφθεί κανείς; Στις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις».

Η σοφία έχει ως χαρακτηριστικό την κατανόηση, η έρευνα του πραγματικού νοήματος είναι η εκδήλωσή της· οι τέσσερις ευγενείς αλήθειες είναι η εγγύτατη αιτία της. Όπως ειπώθηκε από τον Ευλογημένο: «Η ικανότητα της σοφίας, μοναχοί, πού πρέπει να αντιληφθεί κανείς; Στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες».

Τέσσερις τροχοί: η διαμονή σε κατάλληλο μέρος είναι τροχός, η καθοριστική υποστήριξη ενάρετων ατόμων είναι τροχός, η ορθή κατεύθυνση του εαυτού είναι τροχός, οι αξιέπαινες πράξεις που έγιναν στο παρελθόν είναι τροχός. Εκεί, η διαμονή σε κατάλληλο μέρος έχει ως χαρακτηριστικό την εξάρτηση από τους ευγενείς· αυτή είναι η εγγύτατη αιτία της καθοριστικής υποστήριξης ενάρετων ατόμων. Η

καθοριστική υποστήριξη ενάρετων ατόμων έχει ως χαρακτηριστικό την εξάρτηση από τους ευγενείς· αυτή είναι η εγγύτατη αιτία της ορθής κατεύθυνσης του εαυτού. Η ορθή κατεύθυνση του εαυτού έχει ως χαρακτηριστικό την ορθή πρακτική· αυτή είναι η εγγύτατη αιτία των αξιέπαινων πράξεων. Η αξιέπαινη πράξη έχει ως χαρακτηριστικό τη συσσώρευση καλών νοητικών καταστάσεων· αυτή είναι η εγγύτατη αιτία όλων των επιτυχιών.

Οι έντεκα νοητικές καταστάσεις που έχουν ως ρίζα την ηθική: στον ηθικό υπάρχει απουσία μεταμέλειας... κ.λπ... αυτή είναι η γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης, η κατανόηση «δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης». Εκεί, η ηθική έχει ως χαρακτηριστικό την αποχή· αυτή είναι η εγγύτατη αιτία της απουσίας μεταμέλειας. Η απουσία μεταμέλειας έχει ως χαρακτηριστικό τη μη αυτοεπίκριση· αυτή είναι η εγγύτατη αιτία της χαράς. Η χαρά έχει ως χαρακτηριστικό την υπερβολική ευχαρίστηση· αυτή είναι η εγγύτατη αιτία της αγαλλίασης. Η αγαλλίαση έχει ως χαρακτηριστικό την ικανοποίηση του νου· αυτή είναι η εγγύτατη αιτία της γαλήνης. Η γαλήνη έχει ως χαρακτηριστικό την ευκαμψία· αυτή είναι η εγγύτατη αιτία της ευτυχίας. Η ευτυχία έχει ως χαρακτηριστικό τον μη θυμό· αυτή είναι η εγγύτατη αιτία της αυτοσυγκέντρωσης. Η αυτοσυγκέντρωση έχει ως χαρακτηριστικό τον μη περισπασμό· αυτή είναι η εγγύτατη αιτία της γνώσης και ενόρασης των φαινομένων όπως πραγματικά είναι. Η σοφία έχει ως χαρακτηριστικό τη μη διεστραμμένη έρευνα· αυτή είναι η εγγύτατη αιτία της αποστασιοποίησης· η αποστασιοποίηση έχει ως χαρακτηριστικό τη μη προσκόλληση· αυτή είναι η εγγύτατη αιτία του μη πάθους. Το μη πάθος έχει ως χαρακτηριστικό τη μη μόλυνση· αυτό είναι η εγγύτατη αιτία της απελευθέρωσης. Η απελευθέρωση έχει ως χαρακτηριστικό την αποστασιοποίηση από τις φαύλες νοητικές καταστάσεις· αυτή είναι η εγγύτατη αιτία της κάθαρσης του απελευθερωμένου.

68. Τέσσερα ευγενή επίπεδα είναι οι τέσσερις καρποί του ασκητισμού. Εκεί αυτός που κατανοεί όπως πραγματικά είναι, αυτό είναι το επίπεδο της ενόρασης. Και ο καρπός της εισόδου στο ρεύμα· αυτός, αφού κατανοήσει όπως πραγματικά είναι, αποστασιοποιείται· αυτή είναι η εγγύτατη αιτία της εξασθένησης του ηδονικού πάθους και του θυμού. Και ο καρπός της άπαξ επιστροφής· απαλλάσσεται ομαλά από το πάθος· αυτή είναι η απελευθέρωση του νου μέσω της φθίσης της λαγνείας. Και ο καρπός της μη-επιστροφής· αυτό που απελευθερώνεται μέσω της φθίσης της άγνοιας, αυτό είναι το επίπεδο του ολοκληρωμένου. Και η Αξιότητα· «καρποί του ασκητισμού», ποιο είναι το νόημα της λέξης; Η ευγενής οκταμελής οδός είναι ο ασκητισμός· αυτοί είναι οι καρποί της, λέγονται «καρποί του ασκητισμού». Γιατί λέγονται «καρποί της αφοσίωσης στην άγια ζωή»; Η αφοσίωση στην άγια ζωή είναι η ευγενής οκταμελής οδός· αυτοί είναι οι καρποί της, γι' αυτό λέγονται «καρποί της αφοσίωσης στην άγια ζωή».

Εκεί πώς γίνεται κάποιος εισερχόμενος στο ρεύμα; Μαζί με την πλήρη συνειδητοποίηση της αλήθειας, τρεις νοητικοί δεσμοί εγκαταλείπονται από τον ευγενή μαθητή: η άποψη περί ταυτότητας, η σκεπτικιστική αμφιβολία και η αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες· με την εγκατάλειψη και την πλήρη εξάλειψη αυτών των τριών νοητικών δεσμών, ο ευγενής μαθητής γίνεται εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, μέχρι που θέτει τέρμα στον υπαρξιακό πόνο.

Εκεί ποια είναι η άποψη περί ταυτότητας; Ο αδαής ανόητος κοινός άνθρωπος, μέχρι που δεν είναι επιδέξιος στην ευγενή διδασκαλία, αυτός θεωρεί την ύλη ως εαυτό, μέχρι τον εαυτό στη συνείδηση· αυτός σε αυτά τα πέντε συναθροίσματα έχει είτε πρόσληψη του εαυτού είτε πρόσληψη αυτού που ανήκει σε έναν εαυτό, «αυτό είμαι εγώ», σε ένα ασκώντας κυριαρχία, ριγμένος, χωρίς να αποδέχεται, υπολανθάνοντας, «μέλος προς μέλος» υπερβαίνει. Όποια αποδοχή, προσωπική προτίμηση, θέαση, αναλογισμός βάσει ενδείξεων, περισυλλογή επί της άποψης, βαθιά πεποίθηση υπάρχει σε αυτόν που βρίσκεται σε αυτή την κατάσταση, αυτή ονομάζεται άποψη περί ταυτότητας.

Εκεί πέντε λανθασμένες απόψεις ακολουθούν την εκμηδένιση. Ποιες πέντε; Θεωρεί την ύλη ως εαυτό, μέχρι που θεωρεί τη συνείδηση ως εαυτό· αυτές οι πέντε ακολουθούν την εκμηδένιση· οι υπόλοιπες δεκαπέντε ακολουθούν το αιώνιο. Έτσι με την εγκατάλειψη της άποψης περί ταυτότητας, οι εξήντα δύο λανθασμένες απόψεις εγκαταλείπονται. Με την εγκατάλειψη δεν ακολουθεί ούτε την εκμηδένιση ούτε το αιώνιο. Έτσι με την εγκατάλειψη της εκμηδένισης και του αιώνιου, ο ευγενής μαθητής δεν έχει καμία λανθασμένη άποψη, εκτός από την υπερκόσμια ορθή άποψη. Πώς όμως δεν υπάρχει η άποψη περί ταυτότητας; Εδώ ο ευγενής μαθητής είναι μορφωμένος, όλη η φωτεινή πλευρά πρέπει να γίνει, μέχρι που επιδέξιος στις ευγενείς διδασκαλίες θεωρεί την ύλη ως μη-εαυτό, μέχρι τη συνείδηση... κ.λπ... έτσι σε αυτόν που θεωρεί έτσι δεν υπάρχει η άποψη περί ταυτότητας.

Πώς δεν υπάρχει η σκεπτικιστική αμφιβολία; Εδώ ο ευγενής μαθητής δεν είναι αβέβαιος για τον Βούδα, δεν αμφιβάλλει σκεπτικιστικά, έχει βαθιά πεποίθηση: «Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος...» όλα. Δεν είναι αβέβαιος για τη Διδασκαλία, δεν αμφιβάλλει σκεπτικιστικά, όλα. Μέχρι την εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, την παύση, το Νιμπάνα· με αυτό το δεύτερο επιθυμητό φαινόμενο είναι προικισμένος. Δεν είναι αβέβαιος για την Κοινότητα... κ.λπ... μέχρι την ευσέβεια θεών και ανθρώπων· με αυτό το τρίτο επιθυμητό φαινόμενο είναι προικισμένος.

«Όλες οι δραστηριότητες είναι ταλαιπωρία» - δεν είναι αβέβαιος, δεν αμφιβάλλει σκεπτικιστικά, αποφασίζει, έχει βαθιά πεποίθηση. «Η επιθυμία είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου» - δεν είναι αβέβαιος, δεν αμφιβάλλει σκεπτικιστικά. «Με την παύση της επιθυμίας υπάρχει η παύση του υπαρξιακού πόνου» - δεν είναι αβέβαιος, δεν αμφιβάλλει σκεπτικιστικά. «Η ευγενής οκταμελής οδός είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου» - δεν είναι αβέβαιος, δεν αμφιβάλλει σκεπτικιστικά, αποφασίζει, έχει βαθιά πεποίθηση. Όποια αβεβαιότητα, αμφιβολία, σκεπτικιστική αμφιβολία, διχάλα, υποχώρηση, περιπλάνηση, αστάθεια, μη προσέγγιση του καθορισμού, μη-κατηγορηματικότητα, κατάσταση μη-κατηγορηματικότητας υπάρχει για τον Βούδα ή τη Διδασκαλία ή την Κοινότητα ή τον υπαρξιακό πόνο ή την προέλευση ή την παύση ή την οδό, αυτά έχουν εγκαταλειφθεί από αυτόν, έχουν απομακρυνθεί, η ρίζα τους έχει κοπεί, έχουν γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχουν οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον.

69. Εκεί η αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες είναι διπλή -είτε της ηθικής είτε του αγνού. Εκεί η αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες της ηθικής είναι: «με αυτή την ηθική ή την ασκητική πρακτική ή τον αυστηρό ασκητισμό ή την άγια ζωή θα γίνω θεός ή κάποιος από τους θεούς· εκεί θα παίζω και θα χαίρομαι και θα περιτριγυρίζομαι από ουράνιες νύμφες με πόδια περιστεριού». «Ενόραση όπως πραγματικά είναι» σημαίνει: η απελευθέρωση μέσω προσωπικής

προτίμησης, το πάθος, αυτά που περιστρέφονται γύρω από το πάθος, η διαμόρφωση της άποψης, η θέαση του μη ικανοποιημένου είναι η αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες. Εκεί ποια είναι η αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες του αγνού; Εδώ κάποιος αγκιστρώνεται στην ηθική, εξαγνίζεται με την ηθική, οδηγείται με την ηθική, απελευθερώνεται με την ηθική, υπερβαίνει την ευτυχία, υπερβαίνει τη δυστυχία, υπερβαίνει την ευτυχία και τη δυστυχία, επιτυγχάνει με το ανώτερο. Αγκιστρώνεται και στα δύο αυτά, στην ηθική και την ασκητική πρακτική· με αυτά τα δύο, την ηθική και την ασκητική πρακτική, εξαγνίζονται, απελευθερώνονται, οδηγούνται, υπερβαίνουν την ευτυχία, υπερβαίνουν τη δυστυχία, υπερβαίνουν την ευτυχία και τη δυστυχία, επιτυγχάνουν· σε αυτόν που επιστρέφει από τον εξαγνισμό και την απελευθέρωση σε ένα φαινόμενο που δεν εξαγνίζει και δεν απελευθερώνει, όποια αποδοχή, προσωπική προτίμηση, ελευθερία, θέαση, αναλογισμός βάσει ενδείξεων, περισυλλογή επί της άποψης, ενόραση υπάρχει σε αυτόν που βρίσκεται σε αυτή την κατάσταση, αυτή είναι η αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες του αγνού. Αυτές οι δύο προσκολλήσεις έχουν εγκαταλειφθεί από τον ευγενή μαθητή, έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον· αυτός γίνεται ηθικός, προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη, μέχρι αυτή που οδηγεί στη γαλήνη. Με την εγκατάλειψη αυτών των τριών νοητικών δεσμών, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής γίνεται εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους· τα πάντα.

«Μαζί με την πλήρη συνειδητοποίηση της αλήθειας», ποιο είναι το νόημα της λέξης; Τέσσερις πλήρεις συνειδητοποιήσεις: η πλήρης συνειδητοποίηση της πλήρους κατανόησης, η πλήρης συνειδητοποίηση της εγκατάλειψης, η πλήρης συνειδητοποίηση της πραγμάτωσης, η πλήρης συνειδητοποίηση της διαλογιστικής ανάπτυξης.

Εκεί ο ευγενής μαθητής συνειδητοποιεί πλήρως τον υπαρξιακό πόνο με την πλήρη συνειδητοποίηση της πλήρους κατανόησης, συνειδητοποιεί πλήρως την προέλευση με την πλήρη συνειδητοποίηση της εγκατάλειψης, συνειδητοποιεί πλήρως την παύση με την πλήρη συνειδητοποίηση της πραγμάτωσης, συνειδητοποιεί πλήρως την οδό με την πλήρη συνειδητοποίηση της διαλογιστικής ανάπτυξης. Για ποιον λόγο; Η πλήρης συνειδητοποίηση της πλήρους κατανόησης του υπαρξιακού πόνου, η πλήρης συνειδητοποίηση της εγκατάλειψης της προέλευσης, η πλήρης συνειδητοποίηση της πραγμάτωσης της παύσης, η πλήρης συνειδητοποίηση της διαλογιστικής ανάπτυξης της οδού. Πώς συνειδητοποιεί πλήρως με τον ηρεμιστικό και διορατικό διαλογισμό; Αφού δέσει τη συνείδηση στο αντικείμενο, βλέπει τα πέντε συναθροίσματα ως πόνο. Εκεί όποιο είναι το δέσιμο, αυτή είναι η νοητική ηρεμία. Όποια είναι η βαθιά διείσδυση, αυτή είναι η διόραση. Σε αυτόν που βλέπει τα πέντε συναθροίσματα ως πόνο, η προσκόλληση, η προσκόλληση, η προσέγγιση, η αγκίστρωση, η επιθυμία, η μέθη, η φιλοδοξία, ο πόθος στα πέντε συναθροίσματα εγκαταλείπεται. Εκεί τα πέντε συναθροίσματα είναι ο υπαρξιακός πόνος. Η προσκόλληση, η προσκόλληση, η προσέγγιση, η αγκίστρωση, η επιθυμία, η μέθη, η φιλοδοξία, ο πόθος εκεί, αυτή είναι η προέλευση. Η εγκατάλειψη αυτής, αυτή είναι η παύση· η νοητική ηρεμία και η διόραση είναι η οδός· έτσι η πλήρης συνειδητοποίηση αυτών των τεσσάρων ευγενών αληθειών γίνεται σε έναν χρόνο, σε μία στιγμή, σε μία συνείδηση, ούτε πριν ούτε μετά. Γι' αυτό ο Ευλογημένος είπε: «Μαζί με την πλήρη συνειδητοποίηση της αλήθειας, τρεις νοητικοί δεσμοί εγκαταλείπονται από τον ευγενή μαθητή».

70. Εκεί ο ηρεμιστικός και διορατικός διαλογισμός λειτουργώντας ζευγαρωμένοι σε έναν χρόνο, σε μία στιγμή, σε μία συνείδηση εκτελεί τέσσερις λειτουργίες: συνειδητοποιεί πλήρως τον υπαρξιακό πόνο με την πλήρη συνειδητοποίηση της πλήρους κατανόησης, συνειδητοποιεί πλήρως μέχρι την οδό με την πλήρη συνειδητοποίηση της διαλογιστικής ανάπτυξης. Για ποιο λόγο; Ο υπαρξιακός πόνος είναι η πλήρης συνειδητοποίηση της πλήρους κατανόησης, μέχρι την οδό είναι η πλήρης συνειδητοποίηση της διαλογιστικής ανάπτυξης. Έτσι φαίνεται το παράδειγμα: όπως ένα πλοίο διασχίζοντας το νερό εκτελεί τέσσερις λειτουργίες - φέρνει στη μακρινή όχθη, εγκαταλείπει την κοντινή όχθη, μεταφέρει το φορτίο, κόβει το ρεύμα· ακριβώς έτσι ο ηρεμιστικός και διορατικός διαλογισμός λειτουργώντας ζευγαρωμένοι σε έναν χρόνο, σε μία στιγμή, σε μία συνείδηση εκτελεί τέσσερις λειτουργίες: συνειδητοποιεί πλήρως τον υπαρξιακό πόνο με την πλήρη συνειδητοποίηση της πλήρους κατανόησης, συνειδητοποιεί πλήρως μέχρι την οδό με την πλήρη συνειδητοποίηση της διαλογιστικής ανάπτυξης. Ή όπως ο ήλιος ανατέλλοντας σε έναν χρόνο, ούτε πριν ούτε μετά, εκτελεί τέσσερις λειτουργίες: διασκορπίζει το σκοτάδι, φανερώνει το φως, δείχνει τις μορφές, εξαντλεί το κρύο· ακριβώς έτσι ο ηρεμιστικός και διορατικός διαλογισμός λειτουργώντας ζευγαρωμένοι σε έναν χρόνο... κ.λπ... όπως ένα λυχνάρι καίγοντας σε έναν χρόνο, ούτε πριν ούτε μετά, εκτελεί τέσσερις λειτουργίες: διασκορπίζει το σκοτάδι, φανερώνει το φως, δείχνει τις μορφές, εξαντλεί την καύσιμη ύλη· ακριβώς έτσι ο ηρεμιστικός και διορατικός διαλογισμός λειτουργώντας ζευγαρωμένοι σε έναν χρόνο... κ.λπ...

Όταν ο ευγενής μαθητής γίνεται εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, μέχρι που θέτει τέρμα στον υπαρξιακό πόνο, αυτό είναι το επίπεδο της ενόρασης. Και ο καρπός της εισόδου στο ρεύμα· αυτός που είναι εδραιωμένος στον καρπό της εισόδου στο ρεύμα, αναπτύσσοντας περαιτέρω τον ηρεμιστικό και διορατικό διαλογισμό λειτουργώντας ζευγαρωμένοι, με την εγκατάλειψη ως επί το πλείστον του ηδονικού πάθους και του θυμού, ο ευγενής μαθητής γίνεται άπαξ επιστρέφων· λόγω της ολοκλήρωσης, επιστρέφοντας μόνο μία φορά σε αυτόν τον κόσμο θέτει τέρμα στον υπαρξιακό πόνο, αυτό είναι το επίπεδο της εξασθένησης.

Και ο καρπός της άπαξ επιστροφής· αυτός που είναι εδραιωμένος στον καρπό της άπαξ επιστροφής, αναπτύσσοντας τη διόραση, εγκαταλείπει το ηδονικό πάθος και τον θυμό μαζί με τις υπολανθάνουσες τάσεις χωρίς υπόλοιπο· όταν το ηδονικό πάθος και ο θυμός έχουν εγκαταλειφθεί χωρίς υπόλοιπο, οι πέντε κατώτεροι νοητικοί δεσμοί έχουν εγκαταλειφθεί: η άποψη περί ταυτότητας, η αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες, η σκεπτικιστική αμφιβολία, η ηδονική επιθυμία και ο θυμός· με την εγκατάλειψη αυτών των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών, ο ευγενής μαθητής γίνεται μη-επιστρέφων, εκεί επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενος σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο· αυτό είναι το επίπεδο του χωρίς πάθος.

Και ο καρπός της μη-επιστροφής· αυτός που είναι εδραιωμένος στον καρπό της μη-επιστροφής, αναπτύσσοντας περαιτέρω τον ηρεμιστικό και διορατικό διαλογισμό, εγκαταλείπει τους πέντε ανώτερους νοητικούς δεσμούς: το πάθος για υλική μορφή, το πάθος για άυλη ύπαρξη, την αλαζονεία, την ανησυχία και την άγνοια. Με την εγκατάλειψη αυτών των πέντε ανώτερων νοητικών δεσμών, ο ευγενής μαθητής

γίνεται Άξιος, αυτός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, που έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή, πλήρως απελευθερωμένος μέσω της τελικής γνώσης, που έχει εξαλείψει πλήρως τους δεσμούς του γίγνεσθαι, που έχει επιτύχει τον δικό του σκοπό· αυτό είναι το επίπεδο του ολοκληρωμένου.

Μόνο ο Άξιος, αυτό είναι το στοιχείο του Νιμπάνα με υπόλειμμα προσκόλλησης. Με την εξάντληση της ζωτικότητάς του, με την παύση της ζωτικής ικανότητας, αυτός ο υπαρξιακός πόνος καταπαύει και άλλος υπαρξιακός πόνος δεν εγείρεται. Όποια είναι η παύση αυτού του υπαρξιακού πόνου, ο κατευνασμός, και η μη-εμφάνιση άλλου, αυτό είναι το στοιχείο του Νιμπάνα χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης. Αυτά είναι τα δύο στοιχεία του Νιμπάνα. Έτσι οι αλήθειες ειπώθηκαν. Η πλήρης συνειδητοποίηση της αλήθειας ειπώθηκε, ο καθορισμός των νοητικών μολύνσεων ειπώθηκε, η εγκατάλειψη ειπώθηκε, τα επίπεδα ειπώθηκαν, οι καρποί ειπώθηκαν, τα στοιχεία του Νιμπάνα ειπώθηκαν. Έτσι όταν αυτά έχουν ειπωθεί, η πλήρης φώτιση θεωρείται ειπωμένη. Εδώ πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια.

71. Εκεί ποιες είναι οι εννέα σταδιακές επιτεύξεις; Οι τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις και οι τέσσερις άυλες επιτεύξεις και η επίτευξη της παύσης. Εκεί ποιες είναι οι τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, πρέπει να αναπτυχθεί αναλυτικά. Εκεί ποιες είναι οι τέσσερις άυλες επιτεύξεις; Πρέπει βεβαίως να ειπωθεί για τον απαλλαγμένο από πάθος, μέχρι την επίτευξη της παύσης πρέπει να αναπτυχθεί αναλυτικά. Αυτές είναι οι εννέα σταδιακές επιτεύξεις.

Εκεί ποια είναι η πρώτη διαλογιστική έκσταση; Ασυσχέτιστη με πέντε παράγοντες, προικισμένη με πέντε παράγοντες. Με ποιους πέντε παράγοντες είναι ασυσχέτιστη; Με τα πέντε νοητικά εμπόδια. Εκεί ποια είναι τα πέντε νοητικά εμπόδια; Η ηδονική επιθυμία, πρέπει να αναπτυχθεί αναλυτικά. Εκεί ποια είναι η ηδονική επιθυμία; Όποια θέληση και πάθος στα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής, αγάπη, προσκόλληση, αγκίστρωση, επιθυμία, μέθη, πόθος, μη-απάρνηση, υπολανθάνουσα τάση, προδιάθεση, αυτό είναι το νοητικό εμπόδιο της ηδονικής επιθυμίας. Εκεί ποιο είναι το νοητικό εμπόδιο του θυμού; Όποια μνησικακία προς τα όντα και τις δραστηριότητες... κ.λπ... όπως στο μίσος έτσι και στην απόρριψη, αυτός είναι ο θυμός ως νοητικό εμπόδιο. Εκεί ποια είναι η υπνηλία; Όποια νωθρότητα της συνείδησης, βαρύτητα της συνείδησης, ακαταλληλότητα της συνείδησης για εργασία, απόθεση της συνείδησης, νύστα, νυσταγμός, νυσταλέα κατάσταση, νυσταγμα, αυτή είναι η υπνηλία. Εκεί ποια είναι η νωθρότητα; Όποια νωθρότητα του σώματος, βαρύτητα του σώματος, βαρύτητα του σώματος, έλλειψη γαλήνης του σώματος, αυτή είναι η νωθρότητα. Έτσι αυτή η νωθρότητα και η προηγούμενη υπνηλία, και τα δύο αυτά ονομάζονται νοητικό εμπόδιο της νωθρότητας και υπνηλίας. Εκεί τι είναι η ανησυχία; Όποια μη-γαλήνη της συνείδησης, αυτή είναι η ανησυχία. Εκεί ποια είναι η τύψη; Όποια ταραχή του νου, ανησυχία, αναστάτωση, πόνος της καρδιάς, μεταμέλεια, αυτή είναι η τύψη. Έτσι αυτή η τύψη και η προηγούμενη ανησυχία, και τα δύο αυτά ονομάζονται νοητικό εμπόδιο της ανησυχίας και τύψης. Εκεί ποιο είναι το νοητικό εμπόδιο της σκεπτικιστικής αμφιβολίας; Όποια για τον Βούδα ή τη Διδασκαλία ή την Κοινότητα... κ.λπ... αυτή είναι η σκεπτικιστική αμφιβολία. Αλλά επίσης υπάρχουν πέντε σκεπτικιστικές αμφιβολίες: αυτή που εμποδίζει την άμεση εγγύτητα, αυτή που εμποδίζει την περιοχή, αυτή που εμποδίζει την επίτευξη, αυτή που εμποδίζει την οδό, αυτή που εμποδίζει τον ευδαιμονικό

κόσμο· αυτές είναι οι πέντε σκεπτικιστικές αμφιβολίες. Εδώ όμως εννοείται η σκεπτικιστική αμφιβολία που εμποδίζει την επίτευξη. Αυτά είναι τα πέντε νοητικά εμπόδια.

Εκεί «νοητικά εμπόδια», ποιο είναι το νόημα της λέξης, από τι εμποδίζουν; Από όλα τα καλά εμποδίζουν. Πώς εμποδίζουν; Η ηδονική επιθυμία εμποδίζει από τη ρυπαρότητα, ο θυμός εμποδίζει από τη φιλικότητα, η νωθρότητα εμποδίζει από τη γαλήνη, η υπνηλία εμποδίζει από τη διέγερση της ενεργητικότητας, η ανησυχία εμποδίζει από τη νοητική ηρεμία, η τύψη εμποδίζει από τη μη-μεταμέλεια, η σκεπτικιστική αμφιβολία εμποδίζει από τη σοφία και από την Εξαρτώμενη Γένεση.

Άλλη επεξήγηση. Η ηδονική επιθυμία εμποδίζει από τη μη-απληστία, την καλή ρίζα, ο θυμός εμποδίζει από το μη-μίσος, η νωθρότητα και υπνηλία εμποδίζει από την αυτοσυγκέντρωση, η ανησυχία και τύψη εμποδίζει από τις εφαρμογές της μνήμης, η σκεπτικιστική αμφιβολία εμποδίζει από τη μη-αυταπάτη, την καλή ρίζα.

Άλλη επεξήγηση. Τρεις διαμονές: η θεία διαμονή, η θεία διαμονή, η ευγενής διαμονή. Η θεία διαμονή είναι οι τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις, η θεία διαμονή είναι οι τέσσερις απεριόριστες καταστάσεις, η ευγενής διαμονή είναι οι τριάντα επτά ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση. Εκεί η ηδονική επιθυμία, η ανησυχία και η τύψη εμποδίζουν τη θεία διαμονή, ο θυμός εμποδίζει τη θεία διαμονή, η νωθρότητα και υπνηλία και η σκεπτικιστική αμφιβολία εμποδίζουν την ευγενή διαμονή.

Άλλη επεξήγηση. Η ηδονική επιθυμία, ο θυμός και η ανησυχία και τύψη εμποδίζουν τη νοητική ηρεμία, η νωθρότητα και υπνηλία και η σκεπτικιστική αμφιβολία εμποδίζουν τη διόραση· γι' αυτό λέγονται «νοητικά εμπόδια». Η πρώτη διαλογιστική έκσταση είναι ασυσχέτιστη με αυτούς τους πέντε παράγοντες.

Με ποιους πέντε παράγοντες σχετίζεται η πρώτη διαλογιστική έκσταση; Με τον λογισμό και τον συλλογισμό, με την αγαλλίαση και την ευτυχία και με την ενιαία εστίαση του νου. Η έγερση, η απόκτηση, η κατοχή και η πραγμάτωση αυτών των πέντε παραγόντων λέγεται ότι η πρώτη διαλογιστική έκσταση έχει επιτευχθεί. Αφού δημιούργησε αυτούς τους πέντε παράγοντες διαμένει· γι' αυτό λέγεται «έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση διαμένει» με τη θεία διαμονή.

Εκεί η δεύτερη διαλογιστική έκσταση είναι προικισμένη με τέσσερις παράγοντες· αφού δημιούργησε και ολοκλήρωσε αυτούς τους τέσσερις παράγοντες - την αγαλλίαση και ευτυχία, την ενιαία εστίαση του νου και την εσωτερική ηρεμία - διαμένει· γι' αυτό λέγεται «έχοντας επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση διαμένει».

Εκεί η τρίτη διαλογιστική έκσταση είναι προικισμένη με πέντε παράγοντες· αφού δημιούργησε και ολοκλήρωσε αυτούς τους πέντε παράγοντες - τη μνήμη, την ενσυνειδητότητα, την ευτυχία, την ενιαία εστίαση του νου και την αταραξία - διαμένει· γι' αυτό λέγεται «έχοντας επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκσταση διαμένει».

Εκεί η τέταρτη διαλογιστική έκσταση είναι προικισμένη με τέσσερις παράγοντες: την αταραξία, την πλήρη εξάγνιση της μνήμης, το ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα και την ενιαία εστίαση του νου· η τέταρτη διαλογιστική έκσταση είναι προικισμένη με αυτούς τους τέσσερις παράγοντες. Έτσι η έγερση, η απόκτηση, η κατοχή και η πραγμάτωση αυτών των τεσσάρων παραγόντων λέγεται ότι η τέταρτη

διαλογιστική έκσταση έχει επιτευχθεί. Αφού δημιούργησε και ολοκλήρωσε αυτές τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις, έχοντας επιτύχει, διαμένει· γι' αυτό λέγεται «διαμένει με τη θεία διαμονή».

Εκεί ποιο είναι το νόημα του παροδικού; Το νόημα της καταπίεσης είναι το νόημα του παροδικού, το νόημα της διάλυσης, το νόημα της επίτευξης, το νόημα της αποστασιοποίησης είναι το νόημα του παροδικού· αυτό είναι το νόημα του παροδικού.

Εκεί ποιο είναι το νόημα του υπαρξιακού πόνου; Το νόημα της καταπίεσης είναι το νόημα του υπαρξιακού πόνου, το νόημα της συμπίεσης, το νόημα της συγκίνησης, το νόημα της ασθένειας· αυτό είναι το νόημα του υπαρξιακού πόνου.

Εκεί ποιο είναι το νόημα του κενού; Το αλέκιστο είναι το νόημα του κενού, το νόημα της μη-συμμετοχής, το νόημα του παρερχόμενου, το νόημα του τέλους του κύκλου των επαναγεννήσεων· αυτό είναι το νόημα του κενού.

Εκεί ποιο είναι το νόημα του μη-εαυτού; Το νόημα της μη-κυριαρχίας είναι το νόημα του μη-εαυτού, το νόημα του μη-ελέγχου, το νόημα του μη-κάνω-ό,τι-θέλω, το νόημα της φθοράς· αυτό είναι το νόημα του μη-εαυτού.

ολοκληρώθηκε το επίπεδο της Πετάκα κοντά στην εξέλιξη που ονομάζεται συσσώρευση του νοήματος της ομιλίας.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 21. Το καθοδηγητικό κείμενο. 6. Το επίπεδο της συλλογής του νοήματος των ομιλιών έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org